

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ Вісник

ГАЗЕТА ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЛЬВІВЩИНИ
Грудень 2023р. – Січень 2024р., 45

Христос народився! Слава Йому!

Вітаємо Вас, дорогі друзі, з Різдвом Христовим і новим роком!

Нехай новий рік стане для Вас роком Миру і Добра!

Хай Ісус Христос Вірою народиться у Ваших серцях, запаливши вогник Надії і ставши джерелом нескінченної Божої Любові! Хай Мир Божий, вищий всілякого розуму, запанує у Вашому житті, оберігаючи від смутку, розпачу і безнадії.

«А благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога-Отця, і спільність Святого Духа нехай буде зо всіма вами!»
(2 Коринтянам 13:13).

Колектив редакції

Де народився Ісус?

Де народився Божий Син – В палаці чи у царському домі? Та ні! У бідних яслах Він Знайшов притулок на соломі.

Зростають села і міста
На всіх земних меридіанах,
А як же з місцем для Христа?
Тепер як і колись – погано.

Ростуть квартали цегляні
Там, де колись буяли трави,
Та не приймають Спаса ті,
Хто чинить злі й недобрі справи.

Закриті двері тут і там,
Хто гордий – Бога не впускає,
Тому число трагедій, драм
Із кожним роком все зростає.

Лише в небагатих серцях
Спаситель Вифлеєм знаходить,
І там щезає сум і страх,
Куди з любов'ю Він приходить.

Якщо і вас гнітить ярмо,
Тягар гріховної спокуси,
Сьогодні, у святе Різдво,
Відкрийте серце для Ісуса!

історія людства: чаша людських гріхів періодично переповнювалась, і Бог чинив Свій суд. Але при цьому Він ніколи не залишав Своє творіння без піклування. Надсилав часи плодоносні, дощі та сонячні дні. Однак людина все далі і далі віддалялася від задуму Божого, віддалялася від Господа.

План спасіння

Але в Господа, звичайно, був підготовлений і план спасіння. Він полягав у тому, щоб примирити Творця із Своім творінням, щоб людина могла жити вічно у присутності Божій.

Прихід Господа Ісуса Христа на землю, Його жертвна смерть на хресті є планом примирення Бога і людини.

Ісус Христос став мостом між творінням та Творцем.

Третього не дано

Син Божий даний нам. Але що ми зробимо з Ісусом? Відкинемо Його чи прийнемо? Хтось скаже: «Ісус не потрібен мені». Але при цьому така людина не в змозі впоратися зі своєю зіпсованою гріхом природою – і на неї чекає вічна загибель.

Тому дуже важливо, щоб кожен почув про Ісуса Христа і зробив цей вибір: чи потрібний йому Христос чи ні.

Продовження на 2 стор. ■

“Моє бажання служити Богу в любові до кінця моїх днів”

Свідчення сестри Наталі Ковалишин про те, як вона прийшла до Бога, читайте на стор. 4

Хто вона, діва Марія?

Про ставлення до діви Марії з позицій Святого Письма в однойменній статті на стор. 5

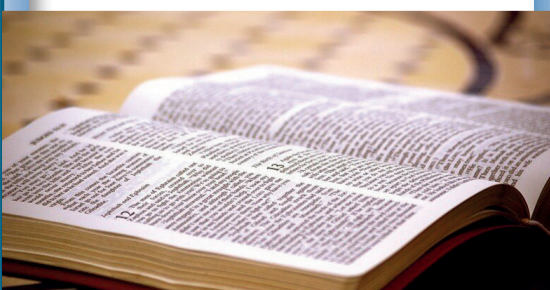
“Уві сні перед моїми очима чітко промалювався незвичайний за формою хвіст літака”

Цікаву статтю про сні, які вони бувають і чи варто їм довіряти, читайте на стор. 6

“Шукайте найперш Царства Божого...”

Чому саме про царську форму Божого правління говорить Біблія? Про це в статті на стор. 7

А якби Христос НЕ народився на Землі?

Складно уявити, що було б, якби Христос не прийшов на Землю. Одне можна сказати точно – ми не мали б жодного шансу на спасіння від пекла. Але Христос народився на Землі і Своїм людям відчинив двері до Неба!

Початковий Божий план про людину

З Біблії нам відомо, що Бог створив Всесвіт, нашу Землю та людей. Він помістив Адама та Єву в прекрасний Еденський сад, доручив порати його та його доглядати, а також дав єдину заборону – не їсти від плоду дерева знання добра і зла. При цьому посеред саду Бог посадив дерево життя, скуштував-

«Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!»

Буття 2:17

Так і сталося, трапилася справжня духовна катастрофа: Адам та Єва померли, померли духовно. Творіння втратило зв'язок із Творцем.

Ось чому прихід Ісуса Христа був такий необхідний. Він прийшов на землю не тільки для того, щоб викупити нас від гріхів, але і щоб дати нам можливість через віру в Нього народитися духовно, або, як

ши від плодів якого, люди стали б жити вічно. Такий був Божий план для Свого творіння.

Великий бунт

Але люди були обдурені змієм-сатаною, порушили наказ Божий і скуштували від дерева знання добра та зла. Адже Бог попереджав їх раніше:

каже Боже Слово, народитися згори, тобто від Духа Святого. Щоб стати дитиною Божою, щоб увійти в Боже Царство.

Отже, через гріхопадіння зло і смерть прийшли на нашу Землю, і світ ступив на шлях віддалення від Бога. Куди цей шлях завів наш світ, розповідає історія про потоп і подальша

А якби Христос НЕ народився на Землі?

■ Початок на 1 стор.

Або сама людина буде відповідати перед Богом за своє життя, за свої гріхи та злочини, або вона тепер може покликати Ісуса Христа і бути помилуваною Ним, бо написано:

«Бо кожен, хто покличе Господне ім'я, буде спасений»
Римл. 10:13

Рука із неба
Чуючи звістку про Христа як про Божу руку допомоги, яку Господь простяг для всього світу, людина опиняється перед вибором: чи прийняти цю руку допомоги, чи відкинути. Якщо вона приймає її, тобто визнає себе грішником і просить, щоб Христос увійшов у її серце, то відбувається народження згори (Івана 3:7). Сьогодні люди будь-якої національності, раси, соціального стану можуть сказати: «Ти мені потрібний, Христе! Я хочу, щоб Ти став моїм Спасителем. Я приймаю Тебе у моє серце, я присвячую Тобі своє життя». Так і відбувається народження згори.

Народження згори
Про це народження написано в Євангелії від Івана:

«А всім, що Його [Христа] прийняли, їм владу дав дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його, що не з крові, ані з пожадливості тіла, ані з пожадливості мужа, але народились від Бога»
Івана 1:12, 13

Як це відбувається? Ми отримуємо життя через своїх батьків, які мали гріховну природу. Ця природа передається від Адама з покоління до покоління.

Ісус Христос став «другим Адамом», уже з іншою, божественною природою. Він прийшов на Землю, щоб викупити людей від гріхів, і воскрес для нашого виправданя. Ті, хто приймає Його в своє серце, отримує цю природу і стає новим творінням, через віру, народженим від Спасителя світу, від Сина Божого Ісуса Христа.

Христос має бути в серці
Багато хто просто вірить у Христа, вірить, що Він приходить на Землю, що Він помер, воскрес, але не приймає Його у своє серце. У такому разі нічого не відбувається. Така віра не змінює життя. Святе Письмо говорить, що навіть демони вірують і тремтять (Якованна 2:19). Але якщо людина вірить в Ісуса Христа і просить, щоб Христос зробив серце тієї людини храмом Святого Духа, – то саме Святим Духом Христос приходить у серце, тоді життя радикально змінюється.

Зайняте Христом серце

Є ще один аспект у покаянні та слідуванні за Христом. Існує така релігійна практика, коли люди приходять до храму, каються в гріхах, сповідаються, і їм справді стає легше на душі. Але вони не приймають Христа у своє серце. І згодом починають грішити ще більше, ніж раніше. Про це Ісус Христос сказав так: «А коли дух нечистий виходить із людини, то блукає місцями безвідними, відпочинку шукаючи, та не знаходить. Тоді він говорить: Вернися до дому свого, звідки вийшов. А як вернешся він, то хату знаходить порожню, заметену й прибрану. Тоді він іде, та й приводить сімох духів інших, лютіших за себе, – і входять вони та й живуть тут. І буде останнє людині тій гірше за перше...» (Матвія 12:43-45).

Ось чому важливо не лише визнати себе грішником, покаятися, а й прийняти в серце Ісуса Христа як особистого Спасителя та Господа. Саме тоді вдається одержати справжнє оновлення. І який би злий дух не намагався повернутися в таке серце, він не зможе, оскільки в серці вже житиме Ісус Христос Духом Святим. Тому що написано: «Більший бо Той, Хто в вас, аніж той, хто у світі» (1Івана 4:4).

Час змін

Неможливо переоцінити значення того, що Христос одного разу народився на нашій Землі. Неможливо переоцінити значення Його служіння та місії. Христос простягає Своєю рукою кожному грішнику і каже: «Візьміся за Мою руку. Я підніму тебе, витягну з рову смерті, врятую від гріха, пристрастей та пожадливостей, від одержимості, обтяженні, від ненависті, самотності, від будь-якої залежності – від усього, чим ворог пов'язав тебе. Серце нове створю в тобі, і Дух Мій житиме в тобі».

Сам Христос про Себе сказав: «На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених, щоб проповідувати рік Господнього змилювання» (Луки 4:18, 19).

Він проголосив час змін, час визволення:

«Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне»
Івана 3:16

Христос доручив Своїм учням поширювати цю Добру Новину по всій Землі: «А Ісус підійшов і промовив до них та й сказав: Дана Мені всяка влада на небі й на землі. Тож ідіть, і навчіть всі народи,

християчи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів...» (Матвія 28:18-20).

З Різдом!
Бажаємо Божих благословень тобі, дорогий читачу! Вітаємо з Різдом Христовим! Нехай це Різдво

відбудеться і у твоєму серці! Коли ти приймеш Христа в своє серце, Він відродить тебе, воскресить дух твій! Це дуже важливо, це доленосний вибір – народитись від Господа Ісуса Христа. Це те, що приніс Бог і що виявляє сьогодні через Сина Свого Ісуса Христа, нашого Спасителя та Господа. Амінь.

Прости нам, як прощаємо ми...

Майже всі ми, особливо на релігійні свята, молимося молитвою «Отче наш». Але знаєте, що насправді говорять Богові більшість із тих, що моляться? «Боже, не прощай наших гріхів. Не прощай мені до смерті».

Можливо, ви заперечите, навіяв, зовсім ні, навпаки, ви просите Бога прости васні провини. Але як прости? Так, як і ви прощаєте винуватцям вашим. А як ви прощаєте?

Ми молимося: «І прости нам борги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим». Ось що говорить з цього приводу Ісус Христос:

«Бо як людям ви простите прогріхи їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших»
Матвія 6:14, 15

Кожного разу, коли ми молимося молитвою «Отче наш», ми просимо Бога: «Боже, так, як я прощаю тим, хто винний проти мене, так і Ти мені прости». А що тоді, коли ми вирішили, що будемо пам'ятати чиюсь кривду аж до смерті? Адже це значить, що ми просимо Бога до смерті не прости нам. І Бог чує і виконує наше прохання. Так сказав Ісус. Перечитайте ще раз у своїй Євангелії текст із Матвія 6:12, 14, 15.

Це не випадкові слова. Ісус говорив про це щонайменше тричі, причому в різних ситуаціях. «Тоді пан його кличе його, та й говорить до нього: Маєте лукавий, – я простив був тобі весь той борг, бо просив ти мене. Чи й тобі не належало змилюватись над своїм співтоваришем, як і я над тобою був змилювався? І прогнівався пан його, – і катам його видав, аж поки йому не віддасть всього боргу. Так само й Отець Мій Небесний учинить із вами, коли кожен із вас не простить своєму братові з серця свого їхніх прогріхів» (Матвія 18:32-35).

Так само, як повівся пан з рабом, який не простив своєму товаришеві, Бог учинить і з нами, коли ми не прощаємо своєму братові, своєму ближньому. Чому ж такі умови, чому така увага до прощення? Мабуть, усі погодяться, що прощення – це прояв любові. Коли немає прощення, ні про яку любов не може бути й мови. Прощення – це важливий, суттєвий і, можливо, основний елемент любові. Люблю до людей завжди передбачає прощення. А відсутність прощення – це завжди відсутність любові. Звичайно, прощати непростю. Любити тих, хто тебе ображає, нелегко. Але це те, що робить Бог. І це є для нас приклад.

ришем, як і я над тобою був змилювався? І прогнівався пан його, – і катам його видав, аж поки йому не віддасть всього боргу. Так само й Отець Мій Небесний учинить із вами, коли кожен із вас не простить своєму братові з серця свого їхніх прогріхів» (Матвія 18:32-35).

Чому ж такі умови, чому така увага до прощення? Мабуть, усі погодяться, що прощення – це прояв любові. Коли немає прощення, ні про яку любов не може бути й мови. Прощення – це важливий, суттєвий і, можливо, основний елемент любові. Люблю до людей завжди передбачає прощення. А відсутність прощення – це завжди відсутність любові. Звичайно, прощати непростю. Любити тих, хто тебе ображає, нелегко. Але це те, що робить Бог. І це є для нас приклад.

Якщо ми покалялись і Бог нам простив наші провини, якщо в наших серцях живе Господь, якщо ми – Його послідовники і учні, то ми будемо прощати нашим винуватцям з свого серця.

Якщо ми покалялись і Бог нам простив наші провини, якщо в наших серцях живе Господь, якщо ми – Його послідовники і учні, то ми будемо прощати нашим винуватцям з свого серця.

Коли Ісус навчав про молитву, то знову наголосив на важливості прощення: «Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам. І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний простачив вам прогріхи ваші. Коли ж не прощаєте ви, то й Отець ваш Небесний

«А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!»
Ефесянам 4:32

БЕЗСМЕРТНА ДУША ІСНУЄ!

ЦЕ – ВИСНОВОК ВЧЕНОГО
Нейрофізіолог Джон Кер'ю Екклес (John Carew Eccles, 1903 – 1997), лауреат Нобелівської премії в галузі медицини та психології, Президент Австралійської Академії наук, один із найбільш авторитетів у сфері досліджень людського мозку, в результаті наукових досліджень прийшов до висновку, що кожна людина має безсмертну душу.

КОЖНА ОСОБА НЕПОВТОРНА

Джон Екклес на підставі багаторічних наукових досліджень встановив, що матерія не в змозі генерувати психічні явища, а фізична енергія не може переходити в психічну. Тільки духовне начало може бути джерелом психічних явищ, що спостерігаються у людини. Екклес стверджує, що з наукового погляду немає можливості довести гіпотезу матеріалістів про те, що нібито людська свідомість – це продукт діяльності матерії. Для вченого стало очевидним, що розум людини та її особистісне «я» існує як самостійне духовне начало і становить безсмертну душу. Цей видатний учений наголошує, що сучасна наука вимагає від нас поклоніння перед чудом життя та досконалістю людського розуму. Людська особистість характеризується як винятком логічно мислити, але, передусім, творчими здібностями і уявою. Дж. Екклес пише, що сучасна наука неперечно довела дві речі, що стосуються людської особистості: особистість неповторна у своєму тілесному образі та в духовному існуванні безсмертної душі.

ДУША НЕМАТЕРІАЛЬНА

Твердження матеріалістів, що нібито мислення є результатом матеріальних процесів у мозку, професор Екклес відкидає як забобон, який не має нічого спільного з науковими дослідженнями. Він пише: «Чим більше наукові дослідження відкривають істину про роботу людського мозку, тим чіткіше ми можемо помітити різницю між його функціонуванням та мисленням, і в цьому контексті стає очевидним,

ДУША – БОЖЕ ТВОРІННЯ

На підставі своїх наукових досліджень Екклес рішуче спростовує матеріалістичну теорію роботи розуму, згідно з якою мозок розглядається як дуже складний комп'ютер, де кора мозку генерує всі думки та почуття. Вчений називає цю теорію «убогою та порожньою», тому що в ній немає конкретних пояснень відомих фактів. Насамперед матеріалістична теорія не в змозі пояснити чудо унікальності людського «я» і розкрити таємницю існування творчого начала та уяви.

У своїй роботі «Еволюція мозку» Екклес пише: «Якщо матеріалістична концепція не може пояснити та обґрунтувати факт нашої неповторності, я змушений прийняти надприродне походження нашого неповторного, духовного, особистісного „я“, що називається душою. Говорячи богословською мовою: кожна Душа – це нове Божє творіння, впроваджене у людський зародок».

ДУХ, ДУША ТА ТІЛО

Професор Джон Екклес прийшов до геніального висновку, який пояснював роботу людського розуму. Він відомий під назвою «дуалістичний інтеракціонізм». Вчений пояснює: «Я стверджую, що таємниця людини неправдоподібно звужена науковим редукціонізмом з його претензіями на „перспективний матеріалізм“, який нібито пояснює існування духовного світу у категоріях шаблонів активності нейронів. Така віра має бути трактована як забобон. Ми повинні визнати, що ми – духовні істоти з душами, що належать до духовного світу, і водночас матеріальні істоти, які мають тіла, що належать до матеріального світу».

ДУША НЕМАТЕРІАЛЬНА

Твердження матеріалістів, що нібито мислення є результатом матеріальних процесів у мозку, професор Екклес відкидає як забобон, який не має нічого спільного з науковими дослідженнями. Він пише: «Чим більше наукові дослідження відкривають істину про роботу людського мозку, тим чіткіше ми можемо помітити різницю між його функціонуванням та мисленням, і в цьому контексті стає очевидним,

що явище мислення – це абсолютно унікальне. Переконання, що нібито процес мислення є результатом матеріальних процесів – не що інше, як забобон, що підтримується догматичними матеріалістами. Воно має риси месіанського пророчтва, що обіцяє світле майбутнє, вільне від усіх проблем, свого роду нірвану для наших невдалих послідовників. Матеріалістичні критики стверджують, що неможливо довести гіпотезу про вплив нематеріальних функцій розуму на матеріальну структуру нейронів. Вони переконані, що такий вплив суперечить законам фізики, а особливо першому закону термодинаміки. Однак такий аргумент міг би здатися вагомим лише фізікам, неврологам і філософам дев'ятнадцятого століття, які ідеологічно були пов'язані з фізикою свого часу, яка не мала поняття про революцію, яка стала завдяки відкриттям квантової фізики у ХХ столітті».

Два світи – фізичний та духовний
Багаторічні наукові дослідження людського мозку привели Джона Екклеса до переконання, що кожна людина має нематеріальний розум, що діє за допомогою матеріального мозку. Таким чином, він довів, що крім фізичного світу в людині існує світ духовний, і обидва ці світи впливають один на одного.

Проф. Екклес підкреслює дивовижний факт, що самосвідомість особистісного «я» у кожній людині залишається незмінною протягом усього її життя. «Ми змушені визнати, що цей факт сам по собі – чудо». Безсмертя душі

З іншого боку, Екклес пише про безсмертя людської душі, тобто, про існування особистісного «я» після смерті кожної людини: «Я вірю, що моє існування є фундаментальною таємницею, яка перевищує будь-яку біологічну оцінку розвитку мого тіла (включаючи мозок) з його генетичною спадщиною та еволюційним походженням. Було б нерозумно вірити в те, що цей прекрасний дар усвідомленого існування не має подальшого майбутнього та можливості існування в іншій неймовірній дійсності».

ЖИТТЯ ПІСЛЯ СМЕРТІ

В іншій роботі вчений пояснює:

«Ми можемо сприймати смерть тіла та мозку як руйнування нашого дуалістичного існування. У нас є надія, що звільнена душа знайде нове майбутнє з більш глибоким значенням та більш захоплюючим досвідом у якійсь оновленій втіленій дійсності згідно традиційного християнського вчення». «Наша поява не менш таємнича, ніж наша смерть. Хіба ми маємо втратити надію лише через те, що не маємо знань ні про наше походження, ні про наше призначення? Хіба наше життя не може пережитися нами як виклик, як захоплююча пригода, остаточне значення якої ми ще маємо відкрити?»

ЯК ВРЯТУВАТИ ДУШУ

Професор Джон Екклес, будучи вченим, чудово розуміє, що наука не може дати відповіді на всі запитання. Наукові дослідження доводять, що в людині існують обидва начала – духовне і тілесне, але вчені не можуть сказати, як людина повинна розвивати своє духовне начало і як вона може врятувати свою душу. У цих питаннях ми змушені звернутися до іншого авторитету, до Ісуса Христа, Який був з іншого боку смерті, та повернувся звідти. Ніхто інший – ні Будда, ні Магомет, ні Енгельс – не вийшов із могили на третій день після справжньої смерті, і ні в кого іншого немає справжніх знань про призначення нашої душі.

Нехай же наукові твердження про існування безсмертної душі, висловлені одним із найвидатніших дослідників людського мозку, лауреатом Нобелівської премії професором Джоном Екклесом стануть для нас початком пошуку особистих стосунків з Ісусом Христом у читанні Біблії, молитві, покаянні. З Ісусом Христом, Який може очистити наші душі від гріха і привести нас до вічного життя.

«Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занепастить? Або що дасть людина взамін за душу свою?»
Євангелія від Матвія 16:26

А Ісус заплатив за спасіння наших душ Своєю кров'ю...

Як уникнути загибелі

В кінці 90-х років у пресі було повідомлення, про трагічний нещасний випадок на атомному підводному човні. Реактор розгерметизувався, і радіоактивна рідина проникла назовні. Коли човен відбуксировали у порт, то та частина команди, яка вижила, була ізольована. Через контакт з шкідливим випромінюванням ці люди самі стали живими джерелами випромінювання. Будь який контакт з іншими людьми був небезпечним і забороненим. Ці ізольовані люди були у безнадійному положенні. Ніхто не міг їм допомогти. Невдовзі вони всі померли через опромінення, яке мимовільно отримали. Доля цих людей глибоко зворушує нас.

Але, на жаль, є децю більш підступне, аніж це невидиме випромінювання. Це – гріх, який

людина несе в собі від самого народження. Гріх є джерелом всіх тих злих помислів, вчинків і слів, на які тільки здатна людина. Дехто намагався уникнути гріховного впливу, зачинившись від розбещеного світу за монастирськими стінами. Але і вони були змушені визнати, що гріх послідував за ними в келії, тому, що гріх живе у серці кожної людини.

Положення людей було б взагалі безнадійним, якби Бог не вказав нам шлях до спасіння. Ісус Христос, святий і безгрішний, зійшов на землю. Своєю вкупною смертю на Голгофі Він «тілом Своім Сам підніс на дерево наші гріхи» (1 Петра 2:24) і знищив гріх Своєю жертвою (Євр. 9:26). Тепер справа кожної людини – впоратись перед Богом, як грішник, і прийняти Христа, як Спасителя. Це єдиний шлях, щоб уникнути вічної погибелі.

Підготовлено Оксаною Сухариною

«В Ньому я знайшла своє щастя і мир!»

Мир Вам і благодать в Господі, дорогі брати та сестри, і просто читачі. Хочу поділитися з вами своїми свідченнями про дивні і величні діла Божі у своєму житті.

Мені 43 роки, звати Наталя Ковалишин, заміжня, маю трьох дітей. Народилася та проживаю в чудовому місті Львові. Зростала я у неврівноваженій сім'ї, батьки мої розлучилися ще коли я була дитиною семи років. Це боляче відбилася у моїй пам'яті і клалося через усе життя великим тягарем розбитих стосунків моїх батьків, причиною яких був гріх.

Усе життя я задавалася питаннями: «Хто я?», «Який зміст мого життя?», «Куди йду?», «Для чого мені потрібне це життя?» Я не знаходила відповідей, та йшла вперед...

У віці 20-ти років до мене, просто на ринку, неочікувано підійшов один віруючий чоловік. Він запропонував мені послухати текст Святого Письма. Відкривши святу книгу, він зачитав уривок з *Дії апостолів 17:24-31*.

Ці слова мене одразу не торкнулися, але... Він посіяв це зерно, яке через 15 років стало в мені проростати. В моєму серці стали звучати все частіше і частіше запитання про те, для чого я проживаю це життя на землі, куди йду, і яка вона – вічність? Де є Істина?

І головне... де знайти відповіді на ці запитання?

Десь до 30-ти років, я просто відвідувала храм, була на церковних службах, виконувала обряди та традиції, одним словом робила все те, що роблять більшість людей.

Та це не приносило мені такого бажаного сердечного миру, спокій, якого шукала, не було легкою, свободи, яку дарує Христос тим, хто є нове творіння в Господі.

І ось в моє життя прийшла одна людина, яка засвідчила, що є Живий Бог, Який Своєю любов'ю довів на Голгофському хресті через жертву Свого Сина. Цю людину я знала раніше, вона дуже змінилася з того часу, як увірвала. В ній була дивна радість, вона наче світилася зсередини. Я не розуміла ще цього, дивувалася, що ж могло таке статися, щоб людина настільки могла змінитися. А вона мене переконувала, що пережила зустріч з Ісусом, Який назавжди змінив її життя, наповнив сенсом, прости́в її гріхи і наповнив

її повною радістю. Вона, також, подарувала мені брошуру з молитвою покаяння. Це було якось дивно усвідомлювати, що до 36-ти років життя подібної молитви не читала, не знала. Вперше я дізналася, що Ісус може стати моїм особистим Спасителем і Господом.

На той час я була розчарована в релігії та не знала кому і в що вірити. Це була мить спустошення та відчаю. Суцільна біль наповнювала мене, яка вилилася в сповіді перед Богом за все прожите життя, за гріхи і помилки, за все, що було перед цим... Відбулось моє глибоке покаяння, вдома... Покаяння, про яке навіть і не підозрювала, просто калялася, сповідалася перед Богом і кликала Ісуса, щоб Він прийшов в моє життя. Вперше, я прийняла вірою те, що Він за мене постраждав і помер там, на Голгофському хресті, і змив мої гріхи Своєю кров'ю. Я прийняла рішення піти за Ним, аби пізнати Його, відчувти Його присутність.

І... о диво, в наступну мить я відчувала Його поруч на відстані подиху. Я почула шум і наче вогонь над головою, а потім було яскраве видіння. Чоловік в довгому білому одязі був поруч мене. Це був Ісус – Син Бога Живого.

Свідкую: Бог – Живий. Бог є Любов. Бог є Святий. Це те, що я одразу зрозуміла в Його присутності. Святий Його жива. Один промінь став наближатися до мого серця. В нього стала вливатися Божою любов'ю. Вона наповнила, потім пе-

реповнила моє серце і стала наповняти усю кімнату, там, де я знаходилася. В ту мить я народилася згори. Про це зрозуміла лише згодом, коли стала читати Святе Письмо про зустріч Ісуса з юдейським вчителем Никодимом та їхню розмову про народження згори (*Євангелія від Івана, 3 розділ*). Саме тоді заграли перші акорди псалмів в моєму серці, – це Дух Святий прославляв Бога. Незабгагнена Божою любов'ю прийшла та поселилася в моєму серці. Вона є в мені і понині. Це не моя заслуга, але дар Божий по Його милості. По милості Бог через сновидіння вказав читати Слово Боже, яке стало змінювати моє життя.

Через кілька місяців потому Бог привів мене в Євангельську Церкву. Там я зрозуміла серцем, що Він мене прийняв, і що Той Господь, Який проголошується тут, прийшов до мене на мій відчайдушний, мабуть останній поклик...

Через півроку я вступила в завіт з Господом через святе водне хрещення. Ще за кілька місяців Бог хрестив Святим Духом.

В Ньому я знайшла своє щастя і мир! В Ньому моя жива надія на вічне життя з Богом! Він змінив мене від багатьох хвороб, які довго мучили мене: бронхіальна астма і хронічний піелонефрит (захворювання нирок). Зцілив від недуги мого сина. Членів моєї сім'ї звільнив від гріховних залежностей. Подарував свою благодать, яка є жива і вірна, що діє любов'ю, змінюючи наші серця. Дякую Богу за кожен прожити

мить, за кожен людину, через яку допоміг прийти до пізнання правди. Дякую за тих, хто жертвуючи своїм часом, можливостями допомагали мені відшукати шлях до Господа.

Моє бажання служити Богу в любові до кінця моїх днів, щоб Царство Боже зростало та поширювалося на землі, як на небі. Щоб додавалися до числа спасених інших душ.

Господь дав бажання писати вірші для слави Божої і укріплення Церкви.

Хай Ім'я Бога буде благословенне!

МОЛИТВА

О, Боже, навідай мене у тиші,
Досліди Ти мене і пізнай,
Чи не йду я дорогою злою?
І на вічну дорогу мене поведи.

Знемагаю в нелегкій дорозі,
Часом падаю я і в тривозі,
Підіймаю свій погляд у небо,
Звідки поміч чекаю від Тебе...

Знаю, вірний Ти завжди у всьому,
Відчуваю присутність Твою,
Твоїм Святим Духом і Словом
Ти збудовуєш душу мою.

Серце чисте, смиренне і вірне
Уподобав, Господь, Ти Собі,
Тому дивляться скрізь Твої очі,
Щоб розумних знайти на землі.

В тих серцях нема місця любові
До земного, до світу, до зла.
Ти даруєш таким Своєю милістю,
І спасіння й любов до Христа.

Ти очисти мене, о, мій Боже,
Від марнотних, недобрих речей.
Поможи мати чисте серце,
Щоб любити Тебе і людей.

Лиш одне є у мене бажання:
Пройти туди свій шлях у чеканні.
Вірю я, Ти мені допоможеш
В Царстві з Тобою зустрітись, Боже.

Там спасенні Твої пробують:
Вічну радість там вони мають,
Нову пісню для Тебе співають,
Твоє Ім'я весь час величають.

Хочу бути з Тобою, мій Боже,
Хочу шлях свій пройти до кінця,
І в кінці щоб почути від Тебе:
«Моя ти дитино, отримай вінця».
Наталя Ковалишин

Хто вона, діва Марія?

«...Віг часу цього всі роги мене за блаженну вважатимуть» (Луки 1:48)

вона була тільки людиною і, як усі люди, сама потребувала Спасителя.

Різниця між Ісусом і Марією в тому, що Він є Творець, а вона – творіння. Він – Бог і людина, а вона – людина. Божий Син був ще раніше створення світу, і непорочна діва Марія стала Його матір'ю для того, щоб Він міг народитися як людина, міг прийняти образ людини, і піти на хрест заради спасіння людства.

Нам складно осягнути цю істину, це чудо народження Христа. Наш розум чинить опір і не може зрозуміти, як це Син був раніше появи на світ Своєї матері? Багато хто починає поклонятися Марії і навіть молитися до неї, але Святе Письмо не вчить так робити. Поклонятися людині, – Божому створінню – це означає ставитись до неї як до божества, що є ідолопоклонством. Ми повинні з повагою ставитися до всіх людей, розуміючи, що кожна людина має своє покликання на землі; маємо шанувати тих, хто гідно виконує своє призначення. Але молитися і поклонятися можна лише Богові. **«Господеві Божові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому»** (Матвія 4:10).

Одного разу, «коли Він [Ісус] іще промовляв до народу, аж ось мати й брати Його осторонь стали, бажаючи з Ним говорити. І сказав хтось Йому: **Ото мати Твоя й Твої браття стоять онде осторонь, і говорити з Тобою бажають. А Він відповів тому, хто Йому говорив, і сказав: Хто мати Моя? І хто браття Мої? І, показавши рукою Своєю на учнів Своїх, Він промовив: Ото Моя мати та браття Мої! Бо хто волю Мого Отця, що на небі, чинитиме, той Мені брат, і сестра, і мати!»** (Матвія 12:46-50).

Цими словами Христос показав, що всі люди рівні перед Богом, і кожен, хто виконує волю Небесного Отця, так само цінний, як і Марія, яка народила Його. Звернім увагу на те, що Ісус Христос називає блаженними також і людей, про яких Він говорить, наприклад, в *Євангелії Матвія 5:3-11*. А в *Євангелії апостола Луки 11:28* записані слова Ісуса Христа, сказані Ним: **«Блаженні ж і ті, хто слухає Божого Слова і його береже!»**

Благодать. Як надовго?

У світі поширена думка, що просто так нічого не дається, за все треба платити. Та, на щастя, ця загальноприйнята теза зовсім не стосується Бога. Адже Його спасаюча благодать посилається нам не за добрі справи чи якісь інші наші заслуги, а через превелику любов Творця до людей. І щоб отримати рятівну Господню милість, варто лише Йому повірити. Повірити у найвизначнішу подію усіх часів і народів – хресту жертву Божого Сина

«Бо спасенні ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився»

Послання до Ефесян 2:8, 9

Тож при бажанні кожен може одержати чудесний дарунок – непоборну силу, в якій Бог являє Себе для нашого порятунку. А наповнившись нею, ми перемаємо гріх і досягаємо єднання з Творцем. Озброєні надійною бронєю від ворожого стріла, якими сатана намагається влучити в серце, аби збити з істинної дороги, проходимо свій земний шлях під Божим покровом, з Його всеблагородною поміччю. Отже, ми живемо у надзвичайний час – час, коли на всіх людей, що є на

землі, з небес виливається спасаюча благодать. Мимоволі виникає запитання: цей благодатний період назавжди чи на якийсь певний відрізок часу? Святе Письмо каже, що гряде година, коли всім нам доведеться стати перед небесним престолом і дати звіт про земне життя. Коли саме це станеться – ніхто не знає, крім Господа Бога. Але кожен смертний може побачити доволі себе ознаки наближення кінця світу, про які йдеться в Біблії. Це й пожежі війн по всій планеті, і голод, мор, і землетруси. А ще – фальшиві пророки, що спокушують людей, прикриваючись Іменем Господнім. Також охолодження любові серед людей та ненависть одне до одного. І головна ознака – поширення Євангелії серед усіх народів світу. Насамперед тих, які у Святому Письмі названі «поганями». Адже вибраним Божим народом є ізраїльтяни, «що їм належить синівство, і слава, і заповіти, і законодавство, і Богослужба, і обітниця, і що їхні й отці, і від них же тілом Христос...» (*Послання до Римлян 9:4, 5*). Та Небесний Отець віддав Свого Одродженого Сина у жертву за гріхи усього світу. Милостивий Бог бажає, щоб кожен суцільний на землі, покаявшись у своїх гріхах, провів земне життя з Господом і мав шанс спастися для вічного життя.

Але серця ізраїльтян ожорсточилися, – вони не повірили в Ісуса, не прийняли Його жертви і ще дотепер чекають приходу месії. А тим часом завдяки проповіді Євангелії через церкву і праці Святого Духа спасіння поширюється серед поган, тобто всіх інших народів світу. І все більше

Цікаве про космос

— Автомобілю, який рухається зі швидкістю 80 кілометрів за годину, було б необхідно близько 48 мільйонів років, щоб доїхати до найближчої до нас зірки (не враховуючи Сонця) – Проксими Центавра. Її ми бачимо такою, якою вона була близько 4-х років тому. Така повільна, здавалося б, швидкість світла! А швидкість світла становить 300000 кілометрів за секунду.

— У нашій Галактиці «Чумацький Шлях» більше як 200 мільярдів зірок, а у Всесвіті існує понад 100 мільярдів таких галактик.

— Червоний гігант – зірка Бетельгейзе (сузір'я Оріона) має діаметр більший, ніж орбіта руху Землі навколо Сонця.

— У космосі немає звуку, тому що немає повітря, яке би поширювало звукові хвилі.

— Меркурій обертається навколо своєї осі дуже повільно – 58,6 земних діб, а один оберт навколо Сонця робить менш ніж за 88 діб. Таким чином, за один оберт навколо Сонця планета робить 1,5 оберти навколо своєї осі.

— Венера робить повний оберт навколо Сонця за 225 земних днів, а повний оберт навколо своєї осі вона робить за 243 земні дні. Це означає, що доба на Венері довша за рік.

— Вага предмета на Землі 100 кілограмів, на Марсі складатиме всього 38 кілограмів. — Світло Сонця досягає Землі за вісім з половиною хвилин. — Сонце втрачає більше мільярда кілограмів маси за секунду. — Площа сонячної поверхні розміром всього лише з сірниковою коробку світить з такою ж енергією, як і 3 мільйони свічок.

— Сонце в 400 разів більше від Місяця, але в той же час в 400 разів далі від Місяця, тому із Землі здається, що вони мають однаковий розмір.

— Перепад температур на Місяці дуже відчутний, так наприклад найвища температура +117 градусів, а найнижча -164 градуси за Цельсієм.

— Щороку Місяць віддаляється від Землі на відстань майже 4 см. Причин цьому багато, одна з них – уповільнення періоду обертання Землі на 2 мілісекунди на день.

«І сказав Бог: Нехай будуть світла на тверді небесні для відділення дня від ночі, і нехай вони стануть знаками, і часами умовленими, і днями, і роками. І нехай вони стануть на тверді небесні світилами, щоб світити над землею. І сталося так. І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, - вельми добре воно!» (*Быття 1:14, 15, 31*).

Чому Господь зробив ізраїльтян своїм обраним народом?

Про Ізраїль ми дізнаємося з книги *Повторення Закону 7:7-9*, де сказано наступне:

«Не через численність вашу понад усі народи Господь уподобав вас та вибрав вас, бо ж ви найменші зо всіх народів, але з Господньої любови до вас, і через додержання Його присяги, що присягнув був вашим батькам, – Господь вивів вас сильною рукою, і викупив тебе з дому рабства, з руки фараона, царя єгипетського. І ти пізнаєш, що Господь, Бог твій, – Він той Бог, той Бог вірний, що стереже

заповіта та милість для тих, хто любить Його, та хто додержує Його заповіді на тисячу поколінь».

Господь обрав ізраїльтян як народ, через який зміг би прийти у світ Месія-Христос – Спаситель світу (*1 Івана 4:14*). Уперше Господь повідомив про прихід Месії після гріхопадіння Адама і Єви (*Быття 3*). Пізніше Господь уточнив, що Месія вийде з роду Авраама (*Быття 12:1-3; Галатам 3:16*). Отже, можна говорити про те, що Ісус Христос і є основною причиною того, що саме ізраїльтяни стали обраним народом. Богу було зовсім необов'язково мати «обраний народ», але Він вирішив саме так. Христос мав обов'яз-

ково піти з роду людського, і Господь Бог, Його Батько, обрав для цього ізраїльський народ.

І все-таки, народження в Ізраїлі Месії – не єдина причина, через яку Бог обрав саме ізраїльський народ. Бажання Господа також полягало в тому, щоб ізраїльтяни йшли і проповідували Його вчення і волю іншим, неосвіченим народам. Ізраїльтяни мали стати народом священників, пророків і місіонерів. Господь приготував ізраїльтянам долю особливого народу, народу, який провадить інших до Бога, до Божого Царства. На жаль, ізраїльський народ не зміг вповні виконати свою місію. Тим не менше, головне призначення ізраїльтяни виконали – цей народ дав світові Спасителя і Месію в особі Ісуса Христа.

ЧИ ВІРИТИ СНАМ?

Третину свого життя доросла людина спить. Причому сновидіння бувають часто і в кожного, але не всі люди після пробудження пам'ятають зміст власних снів. При цьому хтось вважає сні простим набором випадкових картинок. Хтось сприймає кожен сон як передбачення власної долі, попередження чи керівництво до дії.

СНИ ВІД СМАЧНОГО М'ЯСА, ВАЖКОГО ДНЯ ТА БЕЗЛІЧІ ДУМОК

Біблія говорить про те, що більшість снів людини є лише результатом подій, що відбувалися з нею вдень: «Від багатьох клопотів походять сні... Бо де багато снів і де багато слів – там марнота» (Проповідник 5:2, 6; В статті цитуються біблійні тексти в перекладі І. Хоменка). Такі сні – наслідок цілком звичайних фізіологічних та психологічних причин. Наприклад, причина фізіологічна – після занадто щільної м'ясної вечері велика ймовірність побачити сновидіння, що лякає. А все тому, що налаштований на відпочинку організм змушений виконувати надто важку для себе роботу – перетравлювати важку їжу.

А якщо вам сниться, скажімо, що ви бредете пустелею в марних пошуках води, – цілком ймовірно, що ви просто засинаєте в занадто задушливій і перегрійтій кімнаті. Про такі сні говорить Біблія: «І як голодному ввісні снитись, а прокинувшись, – аж голод його мучить; або як спраглому снитись, що він п'є, а прокинувшись, – аж його сушить, і в горлі в нього пересохло» (Ісаї 29:8).

Або, наприклад, психологічна причина – весь день ви переживали про щось, метушилися з якогось приводу, а вночі – як природний наслідок денних тривог – втомлений мозок пропонує вашій увазі сон на тему, що хвилює вас.

До речі, ця властивість розуму – і уві сні звертатися до інформації, про яку багато розмірковуєш вдень, – неодноразово послужила хорошою службою. Найвідоміший приклад, звичайно, вчений-хімік Менделєєв, який уві сні побачив остаточний варіант своєї знаменитої таблиці. Або академік Олег Ан-

тонов, який довгий час намагався вигадати ідеальну форму хвостового оперення для літака «Антей». «Одного разу вночі, – розповідає конструктор, – уві сні перед моїми очима чітко промалювався незвичайний за формою хвіст літака. Я навіть прокинувся від несподіванки. Засвітив нічник, накидав на аркуші паперу конструкцію і знову ліг спати. Вранці, побачивши малюнок, я був вражений: як раніше мені не спадало на думку таке просте рішення? А от прийшло уві сні».

Схожа історія сталася і з винахідником швейної машинки Еліасом Хоу, який тривалий час намагався вирішити питання про те, як йому пустити нитку в швейну машинку. Якось йому наснилося, що він потрапив у полон до канибалів, які повідомили йому, що якщо він не винайде машинку прямо зараз, то його вб'ють. І уві сні Еліас побачив перед собою наконечник стріли, через який була простягнута нитка. Коли ж прокинувся, то зрозумів, що за таким же принципом, за яким нитка була введена в наконечник стріли, він пустить нитку і у своїй швейній машинці.

СНИ ВІД БОГА

Але Біблія також говорить і про те, що іноді, коли Бог хотів щось сказати людині, Він робив це за допомогою снів. Сні від Бога могли підказати, що робити, могли відкрити майбутнє. Про це в Біблії сказано так: «Бог скаже раз, скаже й двічі, та на те не вважають. У сні, у нічному видінні, коли глибокий сон на людей наводить, коли вони на ліжку засинають, тоді розтулює Він людям вуха і втискає Своєю пересторогою, щоб відвернути людину від якогось вчинку» (Йова 33:14-17); «...Ось слухайте Мої слова: Якби хтось із вас та був пророком, Я, Б, Господь, у видінні обявлюю йому, і в сні говорив із ним...» (Числа 12:6). Наприклад, у біблійній книзі *Буття*, в 41 розділі, розповідається про те, як сон від Бога побачив фараон – через цей сон Бог сказав правителю, що на його країну чекатимуть голодні роки. Або, наприклад, сон, який побачив Йосип, чоловік Марії, матері Ісуса Христа. Коли Йосип дізнався, що Марія чекає на дити-

ну, він хотів таємно відпустити її і не брати за дружину, але уві сні до нього з'явився ангел і сказав: «Йосипе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в ній зачалось, походить від Святого Духа. Вона породить Сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо Він спасе народ свій від гріхів їхніх» (Матвія 1:20, 21). Через сон Бог попередив також мудреців, які прийшли поклонитися новонародженому Христу, про те, що їм не потрібно по дорозі назад заходити до царя Ірода і розповідати йому про Немовля, бо цар задумав убити Ісуса (див. Матвія 2 розділ).

Як правило, Бог говорив через сні до людей, які могли вершити історію: це були царі, пророки, священники, безпосереднє оточення Христа.

СНИ НЕ ВІД БОГА

Але Святе Письмо стверджує також, що бувають і сні не від Бога: «Бо терафи пусте говорили, а віщуни бачили неправду, і сновиддя пусті оповідають та марно потішають; тому вони й блукають» (Захарії 10:2). «Ось Я проти тих, які пророкують брехливі сні, – говорить Господь, – які оповідають їх і пантеличать народ Мій своїми брехнями й своїм зухвальством. Я не посилав їх і не велів їм, і нема з них ніякої користі для цього народу, – говорить Господь» (Єремії 23:32).

Навіщо вивчати Біблію

Біблія – книга поза часом, яка розповідає про початок всього і сягає ще невідомого нам майбутнього. Це – Боже обявлення про Нього Самого та Його ставлення до людей. Складається Біблія з 66 книг, які були написані більш, ніж сорока авторами протягом 1600 років, і всі ці книги доповнюють одна одну. Разом вони описують найвеличнішу історію Божої любові та викуплення. У ній описано, як Бог досягає людину, дарує їй спасіння – те, що людина сама не змогла б отримати чи заробити.

Не один раз недобрі люди намагалися довести, що Біблія – просто збірка міфів та легенд, проте щоразу, коли археологи робили нове відкриття, воно підтверджувало правдивість біблійних фактів. Археологія підтверджує історичність Біблії, зупевненість можна сказати, що немає жодного факту, жодного відкриття, яке б суперечило Біблії.

Біблія відрізняється від інших «релігійних» книг своїми пророц-

СНИ ЧИ СЛОВО БОЖЕ?

Отже, іноді Господь вибирав сні як спосіб повідомити щось людині, але Господь не керує життям людини через сні постійно. Для християнина найвірнішим посібником життя є вчення Христа, яке записано в Біблії.

Все, що людині потрібно для благословенного життя, Господь Бог дав у Своєму Слові: «За останніх же оцих днів Він говорив до нас через Сина, Якого зробив Спадкоємцем усього і Яким створив віки» (Євр. 1:2). Тому, якщо ви хочете дізнатися про те, як слід поступати, чим керуватися – не чекайте сновидіння, не покладайтеся на них, а шукайте відповідь у Біблії, як написано: «Слово Твоє – світильник перед ногами в мене, світло на стежці» (Псалом 119:105).

Про те, що найвищим авторитетом, вище за будь-які сні, для людей має бути Слово Боже, Господь говорить так: «Пророк, що бачив сон, нехай його як сон оповідає! А той, хто має Моє Слово, нехай говорить Моє Слово вірно! Що ж поліві до чистого зерна?» (Єремії 23:28).

Сні Господь називає пологою, а Своє Слово – чистим зерном. У Біблії вже записано все, що потрібно людині, тому не варто намагатися шукати якихось обхідних шляхів – розглядати свої сні як послання або, тим більше, грішити, звертаючись до сонників чи різних тумачів снів.

твами. Лише біблійні пророцтва здійснювалися з цілковитою точністю, і таких пророцтв сотні. Але залишається ще багато пророцтв, яким належить здійснитися у майбутньому. Найважливіше з них – про Другий прихід Ісуса Христа. Він обіцяв повернутися, щоб забрати з собою на небеса тих, хто вірують у Нього.

Але також Біблія – це книга і для сьогоднішнього. Читаючи її, ми розуміємо Божу волю для нашого життя. Завдяки Біблії ми знаємо, як нам поступити у тій чи іншій життєвій ситуації, як долати спокуси й випробовування. Через Біблію Бог хоче вести нас і вказувати правильний напрямок для нашого життя.

«ШУКАЙТЕ НАЙПЕРШ ЦАРСТВА БОЖОГО...»

В Євангелії від Матвія записаний надзвичайно важливий заклик Спасителя, звернений до кожного з нас:

«Отож, не журіться, кажучи: Що ми будемо їсти, чи: Що будемо пити, або: У що ми зодягнемось?... Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, – а все це вам додасться»
Матвія 6:31, 33

Що означають ці слова і до чого вони нас мають спонукати?

Вони вказують нам на те, що в нашому житті та діяльності повинно посідати перше місце, бути головним, а що – бути підпорядкованим цій головній меті. Головним у нашому житті, згідно слів Христа, має бути шукання Царства Божого і правди Його, а все інше – має бути підпорядкованим цій меті.

Тут маємо зосередитися на слові «царство», бо воно є ключовим для подальшого розуміння. Нам, людям, які живемо не в монархічній країні, а в республіці, слово «царство» може здаватися дещо архаїчним, застарілим. Однак у Божественному Об'явленні немає і не може бути нічого випадкового, і якщо Спаситель благословив нас про Царство Боже – то йдеться саме про царство, тобто про форму правління, пов'язану із зосередженням повноти влади в одній царській особі. У розмові з Пилатом Господь Ісус Христос не відрікся від такого звання, але вказав, що воно має не земне, звичне для людей значення, але вище, духовне, про що читаємо в Євангелії від Івана:

«Моє Царство не із світу цього. Якби із цього світу було Моє Царство, то служба Моя воювала б, щоб не виданий був Я їдеям. Та тепер Моє Царство не звідси... Сказав же до Нього Пилат: Так Ти Цар? Ісус відповів: Сам ти кажеш, що Цар Я. Я на те народився, і на те прийшов у світ, щоб засвідчити правду. І кожен, хто з правди, той чує Мій голос»

Івана 18:36, 37

Давайте ще раз повторимо це слово Спасителя: «Кожен, хто з правди, той чує Мій голос».

В чому є сутність влади? – в послуху, у виконанні одними волі інших, як це пояснив, наприклад, римський сотник, слова якого наведено в Євангелії від Луки: «Бо й я – людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди, –

то йде він, а тому: прийди, і – приходять, а своєму рабові: зроби теє – і зробить» (Луки 7:8). Христос, вказуючи на відмінність природи Його влади від влади земних володарів, говорить, що її джерелом є не просто воля людська, але божественна, є вічна, незмінна правда.

Царством або монархією іменується, як вже було сказано, такий устрій, коли вся влада зосереджена в одній особі, і підвладні зобов'язані виконувати волю цієї особи, виражену через царські постанови, укази та закони. Очевидним є те, що як небо стоїть вище від землі, так Царство Небесне відрізняється від будь-якого земного владарювання і правління.

Після гріхопадіння вся природа людини, її розум, воля і почуття є затьмарені наслідками дії зла. І тому яким би праведним і мудрим не був той чи інший володар, але як і інші люди, всі володарі самі є підвладні гріху. Достатньо навести приклади старозаповітних царів Давида і Соломона, щоби переконалися в цьому. Бо хоча обидва вони були особисто Богом покликані до царювання і отримали Його благословення, і прославилися більше, ніж безліч земних царів, але не були вільними від гріха, і не всяке їх діло було добрим і праведним.

Влада Спасителя Ісуса Христа походить не від людей, але від Бога-Отця, вона заснована не на людській мудрості та праведності, а на божественній правді й святості. «Дана Мені всяка влада на небі і на землі» (Матвія 28:18) – засвідчує Спаситель перед учнями до того, як вознехтиса на Небо. Не Сам Він привласнив цю владу, але отримав її від Отця через принесену на хресті жертву.

Отже, хто хоче слідувати правді, ті мають виконувати волю Божу, сповіщену через Господа Ісуса Христа, в повноті підкорятися цій волі, слідувати за нею, бо вона є добро та досконалість. І хто виконуватиме її – досягатиме і добра, і досконалості. І коли ми знаємо це, тоді краще розуміємо слова, проголошені Христом: «Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його».

Важливо підкреслити – ми повинні пізнавати волю Божу не заради самого пізнання, але заради того, щоби пізнавши – виконати цю волю. Не сперечатися з нею, не думати, що своїм людським розумом ми можемо чимось «обновити» божественну істину, чимось «збагатити» її, як ніби-то ми – премудрі сучасні люди – зможемо додати їй те, чого в ній нібито не вистачає. Все це така сама омана, якою була омана змія, що спокушав Єву думкою, нібито може бути щось краще, ніж воля Бога, і що додати до неї щось власне, що суперечить Божому повелінню – буде добром. Нічим добрим це не завершилося

для перших людей, які замість того, щоби «стати немов боги» – відпали від єднання з істинним Богом, стали рабами гріха та підвладними смерті. Нічим добрим це не завершується і для людства, бо щоразу, коли воно намагається збудувати на землі «рай без Бога» – ці спроби обертаються великим стражданням та численними жертвами, в чому особливо можна було переконатися на сумних прикладах кривавих тоталітарних режимів.

Тож не земне благополуччя чи інші блага, які ми, як люди, собі уявляємо, слід ставити на перше місце в нашому житті, і не за ними, як за провідною зіркою, слідувати – але на чолі всього ставити волю Божу, Його заповіді, їхнє втілення в наше життя. Тоді також і всього корисного й необхідного нам, як духовного так і матеріального, будемо досягати, бо це буде природними плодами виконання божественної волі. Тому не випадково саме з проповіді про Царство Боже розпочинається служіння Господа нашого Ісуса Христа: «Покаїться, бо наблизилось Царство Небесне!» (Матвія 4:17).

«Бо Царство Боже не пожива й питво, але праведність, і мир, і радість у Дусі Святій» (Римлянам 14:17) – нагадає нам апостол Павло. Бо справді, не від їжі та пиття, не від одягу чи місця проживання, не від можливості чи положення в суспільстві залежить – виконуємо ми волю Божу чи ні. Це залежить від нас самих, і у будь-яких зовнішніх обставинах ми можемо слідувати шляхом правди, втілювати в життя слова, які часто промовляємо в молитві до Бога: «Нехай прийде Царство Твоє; нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі» (Луки 11:2).

Євангелія нагадає нам, що коли ми служимо Богові, а не віддаємо своє серце служінню тому, що від світу цього – то ніколи не будемо позбавлені піклування Божого. Бо якщо Господь турбується і про дрібних пташок, і про польові квіти, і про всяке творіння – то хіба Він відкине тих, хто через виконання Його волі, через слідування Його заповідям на ділі засвідчує свою любов до Нього – свого Небесного Отця? Хіба залишить нас без необхідного, хіба не дасть того, чого ми справді потребуємо? Бог з обітницями свідчить, що не залишить нас у потребі, не відкине нас, якщо ми не відкидаємо Його. Тому, дорогі читачі, шукаймо спершу Царства Божого і правди Його!

«Бо кожен, хто просить, одержує, – каже Господь – хто шукає, знаходить, і тому, хто стукає, відчинять йому»

Матвія 7:8

Про зловживання Святим Письмом

Ісус Христос в Своїй молитві до Отця підтвердив, що Боже Слово – то правда (Євангелія ап. Івана 17:17). Тому, основуючи свою віру тільки на Святому Письмі, Біблії, ми можемо досягати правильних стосунків з Богом, досягати вічного життя. Ісус Христос та Його апостоли часто попереджували про небезпеку спотворень Святого Письма і зловживання ним.

Апостол Петро, згадуючи про апостола Павла у своєму Другому соборному посланні, пише: «А доготерпіння Господа нашого вважайте за спасіння, як і улюблений брат наш Павло написав був до вас за даною йому мудрістю, як і по всіх посланнях, що в них він говорить про це. У них є дещо тяжко зрозуміле, що неукі та незміцне-

ні перекручують, як і інші Писання, на власну загибіль свою» (2 Петра 3:15, 16). Життєво важливо для кожного, хто хоче стати християнином, і для самого християнина вивчати і застосовувати Святе Письмо у своєму житті, оскільки воно є нашим єдиним реальним авторитетом (див. 2 Тимофію 3:15-17; 2 Петра 1:19-21 і т.д.). При цьому, однак, важливо також, щоб ми не зловживали Святим Письмом, бо це може бути так само небезпечно, як ігнорування його взагалі.

Багато хто крутять Святим Письмом, намагаючись його притосувати до певної їхньої думки, сподіваючись тим самим дати псевдобіблійний авторитет своїм зверненням, що неукі та незміцне-

є ліберали, які намагаються відняти від слів Святого Письма. «А коли хто що відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частку його від дерева життя, і від міста святого, що написано в книзі оцій» (Об'явлення 22:19). Цей акт спотворення, а потім і заперечення Божого Слова, ілюструють слова змія-сатани, сказані Єві: «Чи Бог наказав?... Умерти – не вмрете!» (Буття 3:1, 4) була сама неправда сатани, що принесла гріх у світ. Не дивно, що Біблія настільки суворо попереджує нас про неї!

Через це апостол Павло радить нам випробовувати самих себе, чи ми в вірі (2 Коринт. 13:5).

Тому і ми, дорогий читачу, радимо тобі дослідити, чи твоя віра, твої переконання є збудовані на Святому Письмі, тобто на правді Божого Слова.

Дорогий друже!

Дозволь звернутися до тебе в Ім'я Ісуса Христа.

Ми з тобою живемо на одній планеті, яка була створена і одного разу буде зруйнована. Єдина вічна цінність у цьому світі – це твоя душа та душі тих людей, які навколо тебе. Поки ти живеш, ти стоїш перед вибором, після того, як ти закінчиш свій земний шлях, ти будеш поставлений перед неминучістю. Як ти жив і які рішення приймав, живучи це порівняно нетривале життя на Землі, вплине на те, де ти перебуватимеш у вічності. Є тільки два можливі варіанти того, де буде твоя душа перебувати всю вічність – пекло і небо. Пекло і озеро вогняне були створені для диявола та його демонів, проте більшість людей, на жаль, прирікають себе на це, віддаючи своє життя невірству та гріху. Як це не сумно, але вони всю вічність не зможуть покинути це місце страшних мук. Але є й інший шлях. Це – Ісус Христос, Син Божий прийшов у цей світ і став людиною, щоб як людина вирішити найголовнішу проблему людства – проблему гріха та вини перед Богом. Нема жодної людини, яка не допустила б у своєму житті хоча б однієї помилки, вже не кажучи про те, що ми щодня багато грішимо: як не справами, так словами, думками, неправильним ставленням, вже не кажучи про те, що у кожної людини своя точка зору на

життя, яка здебільшого дуже відрізняється від істини. Бог в останній день судитиме весь світ, і цей суд не на користь людини. Людина не може своїми добрими справами та стараннями покрити свої несправедливі вчинки та виправити своє зіпсоване серце. Бог святий і Він не може допустити у Своему Царстві ніякої нечистоти, так що у людини нема жодної можливості самостійно досягти неба через дотримання релігійних обрядів, традицій, правил і приписів. Жодна інша людина не може врятувати свого ближнього, адже вона сама перебуває у тій самій проблемі.

Бог-Отець як праведний Суддя повинен покарати всякий гріх, але у Своїй неперевершеній любові Він пропонує дорогу спасіння для грішної людини. Цією дорогою став Божий Син Ісус Христос (*Євангелія Івана 14:6*), Який проживши Своє життя без гріха, добровільно віддав Себе за гріховне людство і дозволив праведному Божому суду і гніву замість на нас власти на Нього. Ісус Христос узяв наші гріхи на Себе і помер за нас на хресті, після чого Він воскрес для нашого виправдання. Ісус вознісся на небо, є живий і зараз, і ти до Нього можеш звернутися як той сліпий Вартимей, щоб прозріти. Господь чує твою щирішу молитву покаяння незалежно від того, як далеко ти є від Нього, Він все ще розплющує очі тим, які усвідомлюють свою потребу і звертаються до Нього. Його кров, пролита за тебе, може очистити тебе від всякого гріха, яким би цей гріх не був. Біля Його хреста є місце для кожного грішника, який кається. Звернися до Нього своїми словами і розкажи Йому чесно та щиро про те, що лежить у тебе на серці. Він любить тебе таким,

яким ти є, і хоче мати з тобою близькі взаємини. Він хоче змінити тебе.

Дякуємо, що дозволив говорити до твого серця. Хай благословить тебе Господь. Для Нього нема більше радості, як те, щоб бачити тебе на небі серед багатьох людей, спасених Його благодаттю!

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 0983027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Черемшини, 2

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Червоноград, вул. Ключівська, 18а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29

НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19⁰⁰

с. Бортків

НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰

ВІЧНІСТЬ!

Її неможливо уникнути, її неможливо відкинути. Неможливо сховатися від того незаперечного факту, що доведеться жити вічно. А як же гріх? Гріх не може увійти в Божу присутність. Бог і гріх ніколи не стануть поруч, не будуть разом. Бог добрий. У цьому немає жодного сумніву, і доказом Його доброти є те, що Він віддав Свого Єдинородного Сина за гріхи людей. А всі ті, хто вмирає

в гріхах своїх, не покавшись і не прийнявши Ісуса Христа своїм особистим Спасителем і Господом, будуть змушені випробувати на собі наслідки цих гріхів в озері, яке палає огнем і сіркою, навіки вічні.

Пам'ятай, що у вічності є тільки два місця, або з Ісусом – в Святих Небесах, або з дияволом – у пеклі. Третього не дано. Вибір за тобою!

Прийми рішення сьогодні – завтра може бути пізно.

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі
«Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЄ»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розкажі про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТЗОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 5168 7427 2960 5620 Бурда Володимир Тарасович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачишин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій